

Herdenkingspeech cellenbrand Burgemeester Weterings op 26 oktober 2007

Burgemeester Weterings van de Haarlemmeer, waar het cellencomplex onder valt, heeft op 26 oktober in het oecumenisch kerkcentrum De Ark in Hoofddorp een speech gehouden ter nagedachtenis aan de overledenen van de brand in het cellencomplex op Schiphol-Oost. De gehele speech is hieronder te lezen.

Dames, heren

Wij zijn hier bijeen om de elf slachtoffers van de verschrikkelijke brand in het cellencomplex op Schiphol te herdenken.

Een vreselijke gebeurtenis die ikzelf niet van nabij heb meegemaakt, maar beleefd heb zoals zovele Nederlanders. Deze ramp, die zich heeft voltrokken in de nacht van 26 op 27 oktober tweeduizend vijf, hield heel Nederland in zijn greep.

Nog tot op de dag van vandaag heeft het diepe wonden geslagen bij allereerst de nabestaanden, maar ook bij allen die deze gebeurtenis van zo nabij meemaakten;

Dan denk ik aan de overlevenden, de medegevangenen van het complex,

Maar ook aan de hulpverleners en ambtenaren van onze gemeente, die in deze nacht hebben opgetreden, gedaan hebben wat ze moesten.

Nog deze week sprak ik een zeer ervaren hulpverlener die me zei; " Burgemeester, na die nacht met de brand in het cellencomplex slaap ik onrustiger in de weken dat ik piketdienst heb."

Veel inwoners van Haarlemmeer, maar ook mensen van buiten hebben zich het lot aangetrokken van de slachtoffers. Zij voelen zich als medemensen verbonden met de nabestaanden, maar ook met de uitgeprocedeerde asielzoeker Isa.

We zijn morgen precies twee jaar verder.

Een moment om stil te staan, om te herinneren en om vooruit te kijken.

In de voorbije twee jaren bleef de ramp ons allen bezighouden.

Er is onderzoek verricht naar de toedracht, waar de media uitgebreid over hebben bericht.

Sommigen vonden die aandacht moeilijk, het raketde immers de herinnering op; voor anderen betekende het juist erkenning, waardoor zij werden geholpen en gesterkt om met de gevolgen van de ramp om te gaan.

De herinnering aan de overledenen blijft, ook door bijeenkomsten als deze hier vandaag.

Velen blijven nog altijd bezig met de gevolgen van de ramp: De verwerking van de brand vindt plaats diep in mensen zelf.

Hoe verder ?

Hoe geven we de ramp een plaats in onze ziel, en hoe richten we onze blik tegelijk op de toekomst ?

Een opgave voor ons allen.

Daar moeten wij samen de kracht voor vinden.

De vreselijke brand heeft nog maar eens aangetoond, dat veiligheid niet vanzelfsprekend is.

Het is een essentiële taak van de overheid om te zorgen voor een veilige omgeving, zeker voor mensen die van overheidswege zijn ingesloten.

Straks zal worden voorgelezen uit het Oude Testament. In de tekst van Genesis 4 wordt aangegeven dat we verantwoordelijk zijn voor het welzijn van onze medemens. En niet, zoals Kaïn deed na de moord op zijn broer Abel, weigeren verantwoordelijkheid te nemen voor de eigen daden of het eigen welzijn boven die van een ander te stellen. Die verantwoordelijkheid is, wordt en zal ook in de toekomst moeten worden genomen.

Het leed dat ontstaan is, is nog steeds niet verwerkt. Natuurlijk de vraag bij slachtoffers en nabestaanden, waarom dit hen is overkomen.

De tijd heelt alle wonden is het gezegde, maar ook voor deze geschiedenis geldt - zoals bij elke ramp- dat er altijd littekens zullen blijven.

Laten we twee minuten stilte in acht nemen om de slachtoffers te gedenken.